

YKSI TAVALLISISTA JOUKKOKOKOUKSISTAMME

TAKTILLISTA KRITIIKKIA

AUTTA maailman tunnettu järjestömme, Industrial Workers of the World on ollut sangen yleisenä arvostelujen kohteena. Sen jälkeen kun se on saanut vakiintuneemman tilan yhteiskunta-elämässä, ovat siihen kääntäneet ei yksinomaan arvosteluaan, mutta myös parjauksensa, melkein kaikenlaiset apostolit.

Vain osittain on I. W. W. järjestönä päässyt vastaan kapitalistiluokan yhtenäisestä ja kiinteästä vainopolitiikasta ja nyt on oikeastaan alkanut tällaisen ensimmäisen tilanteen sattuessa sen oma kritiikki itsestään. Tässä täytyy varoittaa, että järjestöämme vastaan kohdistetut vainotoimenpiteet eivät ole suinkaan lakanneet ja sen todisteeksi vain tarvitsemme kääntää katseemme Californian ja Washingtonin valtion ja liittohallituksen vankiloihin. Lehdistösämme on jo jatkuvasti kehoitettu jäsenistöämme lausumaan ajatuksiaan järjestöömme nähden. Julkaisemme tässä erään sellaisen itsekritiikin, joka on julkaistu Industrial Solidarityn No. 258 ja kirjoitettu tarkoituksella, että siinä ilmenevät asiat tulevat seuraavan konventionin huomioon. Alempana seuraavan kirjoituksen on kirjoittanut

Card No. 230250.

* * *

Tavallisesti järjestöt ja puolueet, millä on vallankumouksellinen ohjelma, kehittyvät varsin hitaasti. Kaikki toiminnassa olevat vallankumoukselliset liikkeet ovat heikkoja. Kuitenkaan niiden numerollinen heikkous ei aina osoita niiden todellista voimaa, eikä ole sen varsinaisena merkinä. Esim. I. W. W.

todellinen voima vain voidaan laskea siltä perusteelta, mikä sillä on myötätuntoa vielä järjestymättömiin työläisten keskuudessa ja vaikutuksen, mikä sillä on myöskin muissa järjestöissä, niiden jäsenistön keskuudessa. Vasta kriisikausina vallankumouksellisten järjestöjen todellinen voima tulee näkyviin. Bolshevikeilla m. m. Venäjällä valtaan päästessään oli vain 17,000 jäsentä ja kuitenkin Venäjän asukasluku oli 150,000,000.

Väitteitä on myöskin tehty, että jos I. W. W. saavuttaisi korkean jäsenmäärän, niin se menettäisi vallankumouksellisen luonteensa jäsenmäärän nousun mukana. Nämät väitteet on tehty pääasiassa sillä perusteella, että mikä järjestö tahansa, joka saavuttaa korkean jäsenmäärän taikka edes pyrkii saavuttamaan sellaista, niin se joutuu käyttämään toimintatarmoaan hankkiessaan jäsenilleen työmaakontrollia ja sen politiikan mukaisesti järjestö itse menee opportunistisiin ja uhraa vallankumouksellisen luonteensa välillisten parannusten saavuttamiseksi. Edellisen rinnalla kulkee vielä väite, että on mahdotonta muokata uuden ja suurilukuisen jäsenistön käsityksiä luokkataistelusta ja juuri tällainen aines nopeasti vetää mukanaan vallankumoukselliset periaatteet ja niin hyväksytään laimeampi ohjelma. Välittämättä lainkaan siitä kuinka järjellistä tällainen väite näyttääkin teoriassa, niin käytännössä se ei kuitenkaan mene juuri tätä tietä. Esimerkkinä tällaista väitettä vastaan voidaan mainita Italian Syndikalisti Unio, Espanian Syndikalisti Unio ja Etelä Amerikan Uniot. Ne ovat kaikki säilyttäneet suurista jäsenmääristään huolimatta vallankumoukselliset periaatteensa. Näyttää siltä, et-

tä mitä voimakkaammaksi järjestö kasvaa, niin sitä jyrkemmiksi käyvät sen vaatimukset.

Täytyykö meidän olla heikkoja, ollaksemme puhaita. Käsitykseni mukaan meidän energiaamme järjestämistyössä nykyään tuhlataan 95 prosenttia. Me olemme tehneet suuria virheitä siinä, että emme esim. ole aloittaneet järjestämistyötä yhdessä paikassa ensin ja siitä ulottaneet toisille, kuten esimerkiksi:

Me aloitamme järjestämistyön ravintoineteollisuudessa, kuten teimme viime keväänä ja lyhyen ajan kuluttua siinä nähdään jonkinlaista toimintaa. Mutta lyhyen ajan perästä tuuli muuttuu ja ensimmäinen asia, mitä me huomaamme on tämä: järjestämistyö lihanpakkauslaitoksilla on unohdettu ja aletaan toinen, voisin ehkä sanoa, heikko yritys jonkin toisen teollisuuden työläisten järjestämiseksi. Näinhän tehdään. Pian sekkin jätetään ja sen jälkeen tulee kutomatyöläisten vuoro ja taaskin meriliikenne työläisten vuoro. Kaikki tällaiset peräkkäiset yritykset johtavat siihen, että 95 prosenttia, kuten alussa mainittiin, käy tuhlaukseksi.

Laskekaamme tämä tuhlaus seuraavalla tavalla:

Alkuvalmistukset tällaisen erikoisen järjestämistyön suunnittelemiseksi ottavat ajan ja energian teollisuusunionin konttorissa niiltä yksilöiltä, jotka siellä ovat työssä ja heillä jo on liaksi työtä ennestään.

Sitten kirjoitellaan lentolehtiä ja sanomalehtiarikkeleita ja kun ne joudutaan kirjoittamaan suunnattomassa kiireessä, niin ovat ne arvottomuudessa vähemmän kuin ei mitään sen sijaan, että kirjoitettaisi artikkeleita ja lentolehtiä joille lainattaisi huomiot ja pantaisi aikaa hankkimalla aineistoa. Tämä ei ole kenenkään yksilön vika, sillä liiallisen nopeaa työtä ei voi kukaan tehdä kunnollisesti.

Kun sitten lähetetään järjestäjiä liikkeelle, lähetetään heidät ilman mitään sellaista ohjelmaa, mille he voisivat perustaa oman työnsä; heidät lähetetään matkaan ilman eväitä ja voivat he sitten vain toimia oman käsityksensä mukaan ja käyttää persoonallisuuttaan tällaisen toivotoman tilanteen täyteeksi. Kiertämätön seuraus on siitä, että he kyllästyvät pian ja saavat sangen vähän myöskin aikaan mitään näkyvää.

Ehkäpä suurin vahinko, minkä tällaiset useatkin järjestämisyrietykset tekevät, sen vaikutukset jäsenistöön yleensä. Jäsenistön kunto siinä väsy myöskin ja silloin vaikutukset nähdään yleensä järjestössä. Ei ole epäilemistäkään, etteikö toimetttömyys ja pysähtyminen vaikuta turmiollisesti jäsenistöön. Toisessa tapauksessa taaskin vilkas toiminta vaikuttaa elvyttävästi ja lisää innostusta ja toimintatarmoa yleensä työläisten keskuuteen.

Väitteitä on myöskin tehty, että I. W. W:n täytyy saada korkeammat jäsenverot ja sen mukaisesti kohottaa rahallista asemaansa. Minä ajattelen, että sellainen järkeily on asioiden katsomista takaperosteesti. Ellei järjellistä asioiden hoitoa ole olemassa eikä ole kehitetty yhdenmukaista järjestelmää toiminnassamme, niin koko maassa löytyvät rahalähteet eivät kykene asiaa auttamaan. Mitä meidän täytyy harkita ensin, on järkipiperäistä asioiden ymmärtä-

mistä siitä mitä tehdä ja miten tehdä ja sen jälkeen vasta voimme kiinnittää katseemme rahakysymykseen ja ratkaista se tehtyjen laskelmien mukaan.

Järjestäkäämme järjestymättömät! Järjestäkäämme määräävät teollisuudet!

Minä olen yhä enemmän vakiintunut, että I. W. W:n tulisi keskittää kaikki voimansa ja tehdä järjestämistyötä niillä alueilla, missä sijaitsevat vallitsevat teollisuudet. On narrimaista yrittää mitään erikoista ryntäystä kaupungeissa, järjestöämme nykyisellään ollen. Voidakseen onnistuneesti tehdä järjestämistyötä kaupungeissa sellaisen järjestön taholta kuten I. W. W., täytyy sillä olla myöskin silloin jo perusta määräävissä teollisuuksissa. Kaupunkien työläiset kylläkin voidaan järjestää, mutta voidaksemme se tehdä ja valloittaa A. F. of L. vallitetut muurit, niin siihen tarvitaan tueksi taloudellista mahtia. Entiset kokemukset ja meidän nykyinen voimamme tulisi tässä suhteessa olla riittävänä todisteena. Chicagon kaupunki on sangen hyvä esimerkki. Kaikkien edellytysten vallitessa, mitä meillä on keskitetty tähän kaupunkiin, kuten m. m. järjestön yleinen päämajakin, niin järjestyneisyys on lähellä nolaa. Ainoastaan pieni määrä on täällä järjestöme jäseniä ja hekin ovat enimmäkseen liikkuva työväestöä.

Luonnollisesti on joukossamme niitä optimisteja, jotka yhä huutavat että kaikki on hyvin ja enemmän voimaa heidän kunnioitettaville yrityksilleen. Tämän kirjoittaja on optimistinen vain toiminnalle ja tosiseikoille. Minä olen yhä enemmän vakiintunut siihen käsitykseen, tutkiessani työväenliikeitä, erikoisesti vallankumouksellisia liikkeitä, että I. W. Willä sittenkin on parhain ohjelma. Mutta — ja se on suuri M U T T A — täytyy olla muutakin kun hyvä ohjelma saadakseen tuloksia. Tarvitaan myöskin toimintaa. — Tarvitaan hyvin suunniteltua ja järjellistä toimintaa ja niiden lisäksi hyvät ihanteet saavuttaakseen tuloksia. Huonosti suunnitellun energian kuluttaminen ei tuota mitään tuloksia ja se merkitsee vieläkin pahempaa ja todellisuudessa hävittää toiminnan ja sen vahingolliset seuraukset tuntuvat pitkälle, niitä on vaikea poistaakin.

Ajatelkaamme esim. mitä vaikuttaa huonosti suunnitellun järjestämistyön seuraukset järjestymättömiin työläisiin. He (järjestymättömät työläiset) itse kiinnittävät vain huomionsa niihin yrityksiin, mistä on ollut tuloksia, katselevat menneisyyteen, eivätkä välitä kiinnittää huomiotaan tuleviin yrityksiin ensinkään.

Ajatukseni on, että jos Yleisjärjestön taholta olisi kiinnitetty huomiota johonkin yhteen teollisuuteen ja olisi siinä yritetty tehdä järjestämistyötä siihen asti, että jotakin olisi ollut näkyvissä, niin piankin olisimme edistyneet huomattavasti. Määrittelemättä mitään erikoista teollisuutta, niin mainitkaamme tässä kuitenkin muutamia johtavia teollisuuksia, kuten maanviljelys, öljy, puutavateollisuus, metalliteollisuus ja meriliikenne ovat niitä,

missä toisten järjestöjen taholta ei ole mitään kilpailua. Ne vain odottavat hyvin järjestettyä hyökkäystä ja niistä toiminta tuottaa tuloksia. On sangen välttämätöntä keskittää tässä suhteessa voimiimme.

Keskitetyn toiminnan etuisuudet näissä tällaisissa määrävissä teollisuuksissa, missä työläiset ovat **JÄRJESTYMÄTTÖMIÄ**, ovat sangen moninaiset. Muuttamat niistä etuisuuksista ovat seuraavat:

On paljon helpompaa ja vähemmän varoja ja energiaa kysyvää järjestää sellaisen teollisuuksien työläisiä, missä ei ole ollenkaan järjestöä olemassa, kuin siellä, missä työläiset ovat osaksi taikka kokonaan järjestyneet mihin tahansa muihin järjestöihin.

Hyvä jalansija missä teollisuudessa tahansa on paljon parempi, kuin hajanainen jäsenmäärä monissa teollisuuksissa.

Järjestäkäämme teollisuudet yksi kerrallaan.

Kun huomattava määrä on järjestyneisyyttä mil-lä tahansa teollisuuden alalla, niin on sillä siten suuri vaikutus toisiin teollisuuksiin, kun niissä aletaan myöskin tekemään järjestämistyötä. Onnistuminen johtaa eteenpäin ja uusiin voittoihin. Kun kuka tahansa järjestymätön työläinen näkee, että I. W. W. liitolla on hyvästi järjestyneet joukot toisessa teollisuudessa, niin innostaa se häntä paljon enemmän, kuin se, että hajanaisia joukkoja on siellä ja täällä.

Keskitetty toiminta myöskin antaa erinomaisen mahdollisuuden meidän lehdistöllemme ja kirjallisuudellemme.

Varsinkin on neljä eri teollisuutta, missä I. W. W. tulisi keskittää voimansa. Ne ovat: Meriliikenne, öljyteollisuus, rautatiet ja terästeollisuus. Luonnollisesti metallikaivoksien työläiset ovat myöskin asetettava tärkeälle tilalle, mutta kun nykyään niissä toiminta on sitäkin vaikeampaa, niin siitä syystä etutilalle tulee asettaa neljä ensinmainittua.

Meriliikenne on sellainen, että siinä sittenkin olisi saatavissa sangen pikaisia voittoja. Taantumukset vanhat unionit tällä alalla kuoleutuvat sangen nopeasti ja nyt jo vihamielisyys niitä vastaan jäsenistön taholta on sangen voimakas.

Öljyteollisuus tulee nopeasti tärkeäksi teollisuudeksi koko maassa. Voimakas jäsenistö siellä olisi I. W. W. liitolle paras asia mitä voisi koskaan tapahtua. Mielestäni siellä myöskin tulokset olisivat nopeasti näkyvissä. Sillä alalla ei ole sanottavasti mitään kilpailua toisten unioiden taholta.

Rautatieteollisuus tavallaan on myöskin järjestymättä. Vaikkakin siellä on melko voimakkaatkin unionit olemassa koneenkäyttäjien, lämmittäjien, jarrumiesten ja konduktöörin keskuudessa, niin suunnaton enemmistö kuitenkin rautateiden palveluksessa olevaa palkkatyväestöä on järjestymättä, kuten ovat ratamiehet ja rautateiden pajojen työ-

läiset. Lisäksi rautatieliikenne on yksi välttämättömiä teollisuuksia. Kuitenkaan I. W. W. ei voi onnistuneesti aloittaa tässä teollisuudessa järjestämistyötä ennenkuin sillä on jo huomattava vaikutusvalta toisissa teollisuuksissa. Rautatietyöläisten keskuudessa olevat unionit ovat sitoneet jäsenensä sangen kiinteästi itseensä vakuutuksien ja muiden avustusten avulla. Nämät työläiset jättävät vanhat unioninsa vasta sitten, kun se järjestö, joka heitä koettaa järjestää, kykenee näyttämään että se on muissa teollisuuksissa voinut taata jäsenilleen taloudellisia etuja ja kyennyt puolustamaan jäsentensä taloudellista asemaa.

Tämä ohjelma, mitä tämän kirjoituksen yhteydessä on koitettu tuoda esiin, on sellainen, että se vaatii useita kyyrykkäitä henkilöitä, jotka voivat laatia suunnitelman, minkä mukaan aletaan toimintaan. Näyttää sangen mahdolliselta, että sellainen erikoinen organiseraus komitea tulisi valita ja muodostaa seuraavassa konventionissa. Tämä komitea tulisi oikeastaan olla sellainen, jossa olisi tarpeeksi jäseniä tekemään seuraavia tehtäviä: olla yleinen järjestäjä, kyyrykkä kirjoittaja, joka kykenisi kirjoittamaan lentolehtiä ja artikkeleita ja pitämään yleensä yllä julkisuutta lehtien kautta ja sen toimeenpaneva sihteeri ja mahdollisesti pari lisähenkilöä. Tällainen komitea, jos se kootaan kyyrykkäimmistä henkilöistä, mitä saatavissa on ja se evätetään toimintaan saavuttamaan tuloksia, tulisi kaikella varmuudella edistymään työssään ja tämän toiminnan tuloksena, jos se oikealla tavalla järjestetään, tulisi se ehkä muodostamaan käänekohdan I. W. W:n historiassa.

